

Glistrup (FP):

Jeg kan ikke forstå, hr. Stetter kan kalde det her for, at det konservative folkeparti opnår resultater. Jeg opfatter det som, at det konservative folkeparti kapitulerer. Det konservative folkeparti har ingensinde været rede til at forhandle med os andre om at etablere et flertal af frygt for at komme i modsætningsforhold til socialdemokratiet, der ligger på lavmålet i denne sag. Hvis bare det konservative folkeparti havde været med til det, havde vi da så ganske givet fået i hvert fald en højere grænse ind end de 65.000 kr., som det nu ender i.

Hr. Camre anvendte i sin argumentation vedrørende provenutabet tal, der angav et bruttoprovenutab. Hr. Camre siger, at der vil komme et tab ved at følge fremskridtspartiets forslag på 66 mill. kr. mod 53 mill. kr. efter socialdemokraternes forslag. Det er 13 mill. kr.s bruttoprovenutab i indkomstskat, men derfra skal jo trækkes, hvad der kommer ind i øgede motorskatter. Det er derfor, jeg fastholder, at det er meget svært at sige, om der netto er noget provenutab, eller om det går til den anden side.

Hr. Camre undrede sig over, at fremskridtspartiet som indkomstskattens svorne fjende virkelig kunne stille et forslag om at forenkle indkomstskatten; for det er jo det, vort forslag går ud på, at en af disse unødvendige krøller og gesvejsninger på lovgivningen, som nu findes i de to paragraffer i afskrivningsloven, skal afskaffes. Ja men kan vi ikke få det bedste, nemlig helt blive af med indkomstskatten, så vil vi da gerne have et indkomstskattesystem, der er så enkelt som muligt, og ikke have disse vældig tykke lovebøger med alle disse mange særregler, som folk de fjanter rundt i. Det er jo det, vi bidrager til med denne lovtekniske forenkling med det ændringsforslag, som vi har stillet, og som jeg anbefaler at man stemmer for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 angående lovforslagets titel
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 3
forkastedes med 96 stemmer mod 23.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 1
vedtoges med 84 stemmer mod 34; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1 i den ændrede affattelse
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2
forkastedes med 95 stemmer mod 24; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 2
vedtoges med 91 stemmer mod 28; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 2 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Goodwill, aktier og andelsboliger m. v.). (Lovforslag nr. 250. Fremsat 12/5 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kampmann (S):

Dette lovforslag er et resultat af to sæt af løfter. Det første løfte stammer fra den ændring af loven om særlig indkomstskat, der blev vedtaget i sidste folketingssamling, og som jo særlig vedrørte landbrugsejendomme, hvor vi i betænkningen gav udtryk for, at tilsvarende problemer i byerhvervene skulle finde en løsning. Det andet løfte blev afgivet i septemberforliget, hvor der er indføjet en aftale om, at der senest i denne folketingssamling skal søges gennemført et lovforslag til løsning af byerhvervenes proble-

[Kampmann.]

mer i forbindelse med loven om særlig indkomstskat.

Disse problemer falder i 3 grupper. Den første gruppe omhandler fortjeneste på goodwill, og forslaget indeholder et særligt fradrag i fortjenesten, hvis den skattepligtige har ejet virksomheden i mindst 5 år. I så tilfælde får han 10 pct., stigende med 5 pct. årligt op til 35 pct., hvor maksimum altså nås efter 10 år, dog med en overgrænse i kroner på 75.000 kr.

Den anden gruppe vedrører den særlige indkomstskat på aktier, hvor man giver et ekstra fradrag, et særligt fradrag på 5 pct., der også er maksimeret i kroner til 4.000 kr.

Den tredje gruppe vedrører indehavere af anpartslejligheder eller lejligheder, der baserer sig på aktiebrev, andelsbeviser, andelsboliger i det hele taget, som hidtil har været omfattet af loven om særlig indkomstskat, og som nu — i lighed med, hvad der gælder for de fleste parcelhuse — bliver fritaget fra loven om særlig indkomstskat; medmindre ejerskabet har været i mindre end 2 år, så vil man, som det gælder for parcelhusene, være omfattet af loven om almindelig beskatning og ikke af loven om særlig indkomstskat.

Som jeg nævnte indledningsvis, er det forudsat, at disse elementer gennemføres i indeværende folketingssamling. Vi kan anbefale, at elementerne gennemføres, og da vi er så langt fremme i indeværende folketingssamling, følger også, at vi kan anbefale, at de gennemføres endog særdeles hurtigt.

Aksel Pedersen (V):

De af skatte- og afgiftsministeren fremsatte forslag om ændret beskatning af goodwill, aktier og andelsboliger var væsentlige bestanddele for venstre at få med i det forlig, som blev indgået i september. Rent øjeblikkeligt vil forslagene nok medføre et mindre provenutab for staten, men forslagene vil være med til at øge interessen for enkeltmandsfirmar, interessen for køb af aktier — det er altså lig med investering i erhvervslivet — og give lempelser for dem, der ønsker at flytte fra andelsboliger og over i anden lejlighed eller til anden andelsbolig. Det sidste punkt i forslagene omfatter en ret til at fradrage negativ almindelig indkomst i positiv særlig indkomst. Ministeren har i forslaget beskrevet teknikken, og

hr. Kampmann har været inde på teknikken i disse forslag, så det skal jeg lade være med at trætte med at gå dybere ind i.

Med hensyn til goodwill vil det for venstre være magtpåliggende at få det største maksimumsbeløb i fradraget, og vi har så af hensyn til at få det størst mulige maksimumsbeløb med firet på antallet af år, inden man kan opnå det maksimum. Venstre ønsker ikke at lette de hurtige fortjenester, men vi ønsker at tilgodese de familier, der gennem personlig flid og opfindsomhed ofte med afsavn har været med til at oparbejde en kundekreds. De mennesker er jo gennem den tidligere beskatningsform blevet beskattet særdeles hårdt. Der kommer dog en væsentlig lempelse i den nuværende form. De, der får fordel af lovændringen, er næringsdrivende, især de, der har haft en besiddelsestid på 10 år og derover. De vil maksimalt kunne opnå et fradrag på 75.000 kr., som hr. Kampmann også nævnte. Ordningen omfatter også dødsboer, men ikke aktieselskaber.

Hvad angår særlig indkomstskat på fortjenester ved salg af aktier, er fradragprocenten, som forligsparterne er blevet enige om, nok præget af den stramme økonomi, der er i landet. Vi har nok også skelet til, at ministeren har et udvalg siddende, som arbejder med hele det område. Så vidt jeg har forstået ministeren, vil udvalget blive færdigt i eftersommeren, og der vil komme lovforslag på grundlag af det, udvalget arbejder med. I det foreliggende forslag er der tale om nedskrivning af nettotilvæksten, altså nettoprovenuet, på 5 pct., inden beregning af særlig indkomst foretages. Maksimalt kan der pr. år fradrages 4.000 kr., hvilket svarer til en fortjeneste på aktier på 80.000 kr. Her er en besiddelsestid på 2 år undergrænsen.

Det samme er tilfældet i forbindelse med det næste forslag, der drejer sig om andelslejlighederne. Efter en besiddelsestid på 2 år kan man som regel afhænde disse ligesom parcelhuse og ejerlejligheder. Det er et stort fremskridt i forhold til den tidligere beskatningsform, som var indkomstbeskatning.

Endelig giver lovforslag nr. 250 om ændring af lov om særlig indkomstskat adgang til at modregne årets negative almindelige indkomst i positiv særlig indkomst.

Som et resultat af forhandlingerne den 9.

[Aksel Pedersen.]

maj 1975 om kapitalvindingsskatten kom der en udtalelse fra udvalgets flertal om, at det ikke anså alle problemer vedrørende særlig indkomst som løst ved lovens gennemførelse. Må jeg have lov at sige, at jeg heller ikke finder, at med dette forslag er alle problemer om særlig indkomst løst. Jeg håber, vi kan komme til at se på andre forslag inden for området af særlig indkomstskat, også inden for længe. Jeg tænker her særlig på kapitalvindingsskatten, hvor venstre føler, at for mange usikkerhedspunkter endnu er til stede omkring de bestemmelser, vi arbejder med. Disse problemer finder venstre det er påtrængende at få løst.

Vi anbefaler lovforslag nr. 250 til hurtig behandling.

Glistrup (FP):

Da det danske forsommervejr i 1975 for første gang viste sig fra sin smukkeste week-endside, tilbragte jeg adskillige timer med at nærlæse og granske loven om kapitalvindingsskat, sådan som den på det pågældende tidspunkt fremtrådte, og resultatet blev et halvt hundrede ændringsforslag, hvorved man i hvert tilfælde kunne forbedre denne lov. Jeg gjorde så det om mandagen, at jeg satte mig i kontakt med de fire partier, som jo et par måneder forinden havde søgt at danne en regering, og som sammen med fremskridtspartiet — det var, før hr. Lembourn gik sin enegang — havde et flertal her i folketinget, og det var så lykkeligt, at i hvert tilfælde de tre af de pågældende partier med det samme var rede til at deltage i drøftelser om dette halvt hundrede forslag. Vi havde et særdeles positivt møde, hvor vi med nogen gensidig imødekommethed kom frem til, at vi endes om formuleringer vedrørende nogle og fyrrer forskellige ændringer til lov om særlig indkomstskat.

Desværre var partiet venstre jo på det pågældende tidspunkt overhovedet ikke til at råbe op, ville overhovedet ikke være i stue med os for at diskutere, hvad man kunne gøre med kapitalvindingsskatten, og derfor resulterede det hele i en umiddelbar ærgrelse, idet vi måtte se de mange gode forbedringer forkastet i maj måned 1975.

Men den fortrydelse blev unægtelig vendt til, at man alligevel ikke syntes, man havde spildt de mange timer, nu da vi forle-

den dag så ministerens forslag, hvor han jo altså havde botaniseret rundt i vores halvt hundrede forslag og havde pillet fire ud — bevares, ikke de fire bedste, og han fremsatte heller ikke forslagene i den bedre udformning, de havde fået ved firepartiforhandlingerne i maj 1975, men det er dog et skridt i den rigtige retning, og det skal ministeren bestemt ikke have utak for.

Sådan som tiden nu ligger, hvor man planlægger, at folketinget skal sendes hjem til en sommerferie, der vel kan komme til at minde meget om Danmarks dyre sommerferie i 1771, at man derfor ikke kan påregne, at vi kan få lejlighed til sagligt at gå forslagene igennem, så må vi selvsagt være tilfreds med det mindre og simpelt hen sige: lad os så gennemføre ministerens forslag, sådan som de er fremsat, selv om der unægtelig kunne foretages væsentlige forbedringer, hvis vi virkelig havde haft tid til at arbejde med tingene, og selv om vi nu yderligere får kapitalvindingsskatteoven gjort til en lovteknisk endnu grimmere lov, end den er i øjeblikket. Men man kan vel trøste sig med, at selv om man teoretisk kan sige, det bliver noget større makværk, end det er i øjeblikket, så kan man i praksis simpelt hen ikke komme videre ad den vej, idet man allerede har passeret alle grænser for, hvad praktikere overhovedet kan følge med i inden for dette område med disse bestandige ændringer.

Men vi kan bestemt ikke tiltræde hr. Aksel Pedersens bemærkninger, som de i hvert tilfælde lød i mine ører, nemlig at vi nu skulle have fundet den endegyldige løsning på, hvordan kapitalvindingsskatteproblemerne skal klares her i landet. Jeg tror også efter sammenhængen, at hr. Aksel Pedersen i virkeligheden mente det modsatte, at det i allerhøjeste grad er et område, som trænger til at blive taget op til fornyet behandling, så snart vi mødes igen efter sommerferien. Men med henblik på de praktiske muligheder for at få forbedret kapitalvindingsskatte reglerne — også ud over de fire forslag, som ministeren nu stiller, og som han sikkert får et bredt flertal til at gennemføre her i folketinget før grundlovsdag — så vil jeg da meget gerne spørge venstre direkte: i hvilket omfang har venstre herefter bindinger til socialdemokratiet, således at venstre stadig væk ikke kan være med sammen med

[Glistrup.]

de fire andre partier plus forhåbentlig hr. Lembourn i bestræbelserne for, at vi yderligere kan få forbedret kapitalvindingsskatten?

Det bedste inden for det område, hvad enten man ser det fra et beskæftigelsessynspunkt, et valutasynspunkt, et statsfinansielt synspunkt, et lovteknisk-æstetisk synspunkt, eller ligegyldig hvilke synsvinkler man kan anlægge på disse forhold, det er at vedtage fremskridtspartiets forslag, der også vil komme til behandling her før grundlovsdag, og som jo kan sammenfattes i de to ord: kapitalvindingsskatten ophæves. Punktum. Men så langt ved vi jo udmærket at vi ikke kan få venstre med — når man ser bort fra, hvordan venstrefolk taler ude i landet. Når det er søndag, så kan man godt få dem med så langt, men det kan man jo ikke, når de indånder københavnerluften herinde på Christiansborg. Derfor må vi gå den trælse vej med stykke for stykke at forbedre de forskellige paragraffer eller trække de grimme, hæslige arbejdsløshedsskabende gifttænder ud af denne asociale kapitalvindingsskattelov, som vi har her i dette land. Her er det, jeg gerne hørte fra venstre: hvilke præcise bindinger har man til socialdemokratiet? I hvilket omfang kan man være med til virkelig at forbedre loven på dette område? Det har den tiltrængt længe, og det tiltrænger den fortsat.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Engang for længe siden, da hr. Grünbaum var finansminister i en socialdemokratisk mindretalsregering, og da vi behandlede en lov om særlig indkomstskat, bad jeg om, at man ville tage problemerne i den særlige indkomstskat vedrørende byerhverv op til behandling. Det sker nu, år efter, og det vil jeg da gerne sige tak for. Selv om forbedringen altså først skulle en omgang rundt om et septemberforlig, så kom den dog.

Jeg nævnedes dengang, at problemerne for byerhvervene blandt meget andet drejede sig om goodwill og om aktiesalg. Nu kommer der løsning på to af disse problemer — en foreløbig løsning, men det er bedre end ingenting. Tilbage er jo alle de andre ting. Jeg skal ikke trække alle de ting frem. Jeg kan vel nævne mønsterrettigheder og forfatterrettigheder for bare at nævne to, og

så noget, som nok også vil interessere lønmodtagere, det afståelsesvederlag, man får i visse situationer, når man lover at lade være med at gå ind i et konkurrerende firma. Det må vi vist også til at se på snart.

Dengang for så længe siden var det jo den særlige indkomstskat, der især rammer landbruget, nemlig den, der drejer sig om fast ejendom, vi behandlede, og da benyttede jeg lejligheden til at spørge om, hvordan det gik med byerhvervene. Nu, da vi altså behandler byerhvervene, vil jeg også gerne spørge, om vi dog ikke skulle se at få gjort noget ved landbrugets kapitalvindingsskat. Hr. Glistrup var jo inde på det. Der er sket meget siden dengang, der er bl. a. sket det, at venstre og socialdemokraterne har fundet sammen i at lave en mærkelig kapitalvindingsskat. Der er så mange udviklede fradrag og tillæg, og virkningerne er groteske. Nu har hr. Glistrup jo spurgt venstre. Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om man dog ikke vil opsigte det forlig med venstre og gennemføre en rimelig beskatning af fast ejendom. Venstre er øjensynlig slet ikke interesseret i at høre sandheden om, hvordan deres kapitalvindingsskat virker — man står og sludrer nede i salen — hvordan deres kapitalvindingsskat virker på fast ejendom. Den virker sådan, når det gælder en landbrugsejendom, at når en mand bare har ejet en ejendom tilstrækkelig længe, så bliver han beskattet urimelig hårdt. Det er venstre øjensynlig tilfreds med. Hvis venstre ikke er det, så burde de sammen med os andre gennemføre en rimeligere beskatning af landbruget. Socialdemokratiet er på den anden side vel så, kan jeg forstå, tilfreds med, at bare handelen er hurtig, det vil sige bare man har ejet en ejendom tilstrækkelig kort tid, så skal sådan en fortjeneste beskattes mindre, end hvis man havde tjent den ved slidsomt arbejde. Det er så groteske virkninger, vi har af denne særlige indkomstskat for fast ejendom, at vi ikke kan fortsætte med det. Jeg opfordrer socialdemokratiet og spørger direkte skatteministeren, om det dog kan være meningen, at det socialdemokratiske parti vil fortsætte med, at fortjeneste af fast ejendom vundet hurtigt efter få års besiddelse skal beskattes så urimelig lavt, at det ikke bare kommer op i nærheden af det, man vil beskatte almindelig indkomst med.

[Bernhard Baunsgaard.]

Jeg er tilfreds med, at man begynder at røre ved goodwill. Jeg er også tilfreds med, at man begynder med aktierne. Der er vel ingen, der drømmer om, at dette kan være det endelige forslag. At anparts- og andelslejligheder stilles lige med andre ejerboliger, det er kun en rimelig retfærdighedshandling. Når vi har vedtaget her — og andet er der jo ikke spor chance for et flertal for — at ejerlejligheder, egenboliger ikke skal beskattes, så bør disse former for ejerboliger heller ikke beskattes, det er jeg enig i.

Ømann (SF):

Jeg er jo ikke septemberforligsdeltager, og deraf følger også, at jeg ikke ser med større positiv lidenskab på dette her forslag. Men det er dog interessant at se, at dette forslag — som nu ikke er hele verden, og som er beskedent i sin karakter, bevares — udvikler sig til en strid mellem disse forligspartier.

Der bliver nu rejst spørgsmålet om at afskaffe denne lov. Det ville være en katastrofe for dette folketing. For denne efterhånden kuperede lov har jo vist sig at være en tumleplads for de borgerlige partier her i salen. Jeg ved ikke, hvor mange ændringsforslag og småforslag der har ligget i skatteudvalget i det sidste 1½ år angående denne lov.

Men hvad er så sandheden om den? Alt i alt og inklusive hele dynen af fast ejendom så indbringer den kun 600 mill. kr. I forhold til, hvad befolkningen i øvrigt tjener, i forhold til, hvilke kapitalværdier der i øvrigt findes her i landet, i forhold til, hvilken omsætning der er af fast ejendom her i landet, og hvilken omsætning der også sker af virksomheder, da kan loven, hvordan man end vender og drejer det, ikke være nogen betydelig belastning. Men den kan altså bruges til politisk arbejdsmark og til at drille hinanden med. Jeg tror, der er mange, der efterhånden er trætte af disse diskussioner om særlig indkomstskat. Jeg er da meget langt ved at give hr. Glistrup ret i, at man efterhånden lige så godt kan afskaffe denne lov. Nu fylder den efterhånden et par hundrede sider i skattelovslitteraturen, og ingen djævel kan efterhånden finde ud af den. Men jeg har altså det modsatte stand-

punkt af hr. Glistrups, idet jeg mener, der så må sættes noget effektivt i stedet.

Jeg undrer mig noget over regeringspartiets stilling til disse ændringer. For hvad er goodwill? Ja, det er en akkumuleret formue i en virksomhed, en formue, der er skabt ikke bare af virksomhedsejeren, men af samtlige ansatte. Det drejer sig altså om de formuer i virksomhederne, som er et af hovedformålene for det socialdemokratiske forslag om økonomisk demokrati, det forslag, som indgår i septemberforligsforshandlingerne, det forslag, som skal afbalancere en eventuel indkomstpolitisk løsning og, hvis venstre får sin vilje, med nul som resultat for lønudviklingen. Her begynder man altså forud for sin proklamerede indkomstpolitik fra regeringens side at sige: nå ja, den del af formuerne, som hedder goodwill, den kan vi da godt slippe, dér kan vi da godt lempe beskattningen. Er der overhovedet hoved og hale på de synspunkter, der ligger i denne særlige indkomstskat, efterhånden som den er blevet kuperet, og er der overhovedet sammenhæng mellem regeringens generelle forhandlingslinje og så dette forslag?

Det, jeg har sagt her, kan dække samtlige de poster, der er omfattet, samtlige de indkomstarter, der er omfattet. Vi er imod, at der slækkes på beskattningen, især i denne situation, på noget af de omtalte felter.

Stetter (KF):

Vi ønsker lov om særlig indkomst m. v. ophævet. Dette er vor principielle holdning, som vi ved en senere lejlighed får mulighed for at argumentere for. Men kan der ikke skaffes flertal for en ophævelse, så må vi arbejde med på de størst mulige lempelser. Vi har enkelte bemærkninger til de fremsatte 4 forslag om ændringer.

Den foreslåede lempelse i beskattning af goodwill ser meget fornuftig ud, men hvorfor gælder denne lempelse kun personer og dødsboer? Hvorfor gælder reglerne ikke også aktie- og anpartsselskaber? Der findes i tusindvis af små virksomheder, der drives under selskabsformen, og jeg ser ikke nogen som helst begrundelse for at holde netop disse virksomheder uden for lempelserne. For de store selskaber er forbedringen uden betydning, så det kan ikke være årsag til begrænsningen. Udvalget har allerede mod-

[Stetter.]

taget en protest fra foreningen af registre-rede revisorer vedrørende denne forskelsbe-handling mellem personlige virksomheder og aktieselskaber og anpartsselskaber, og jeg er enig med foreningen i den fremførte argu-mentation.

Forslaget om at lempe beskatningen af fortjeneste på aktier er så ringe, at det næsten ikke er værd at lovgive for, og jeg forstår egentlig ikke, at forligspartierne vil være bekendt at komme med dette forslag. Det vil ikke stimulere noget som helst. Mo-tiveringen for en lempelse må være, at der ikke skal svares kapitalvindingsskat af den del af fortjenesten, som repræsenterer pen-geforringelsen. Det ville derfor være rimeligt og hensigtsmæssigt at foreslå en ordning med en skattefri konjunkturgevinst derved, at anskaffelsessummen blev løftet op år for år. Jeg kan henvise til ændringsforslag nr. 8, som vi fremsatte i folketingsåret 1974-75 sammen med fremskridtpartiet, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne. Dette ændringsforslag gik ud på at forhøje an-skaffelsesudgiften med et tillæg på 9 pct. for hvert år, den skattepligtige har ejet de på-gældende aktier.

Forslaget om skattemæssig ligestilling mellem indehavere af andelslejligheder og ejere af parcelhuse og ejerlejligheder er vi indforstået med. Det er ejendommeligt, at ligestillingen først foreslås nu, men det kan naturligvis skyldes, at de pågældende ikke hidtil er blevet krævet for betaling af særlig indkomst.

Forslaget om adgang til at fratække underskud i almindelig indkomst i positiv særlig indkomst er en tiltrængt forbedring.

Vi vil under udvalgsarbejdet søge tilslut-ning til vore synspunkter.

Kaj Hansen (DKP):

Forslaget er jo et led i det sørgelige sep-temberforlig, og det kan man faktisk også godt se på indholdet; så ved man, hvor det bærer hen. Det er rigtigt, at den lovgivning, vi taler om her, er gennemhullet på kryds og tværs, og nu skal man altså have perforeret den et par steder til. Nu foreslås der en lem-pelse af beskatningen af fortjeneste ved af-ståelse af goodwill på indtil 75.000 kr. og 5 pct. i fradrag i skatten af aktieavancer, og så siger man, at det nok vil koste sådan

noget som 25 mill. kr., men det kan i og for sig godt blive det dobbelte beløb. Principielt er vi modstandere af at give skattelettelse til kapitalindehaverne i erhvervslivet, men dette forslag indeholder ikke bare en for-æring — for det er jo en ren foræring, der er tale om — men også en fuldkommen admi-nistrativ begrebsverden. Hvad er goodwill for noget? Det er et meget luftigt begreb, i særdeleshed når det sættes i forbindelse med fast ejendom. Hvordan vil ministeren i grunden forklare, hvad goodwill er for no-get? Hvordan vil han rent konkret adskille dette begreb fra fast ejendom? Hvis der f. eks. sælges en fabriksbygning, som over 6 år er steget fra 100.000 kr. til 280.000 kr., får det jo meget stor betydning for beskatnin-gen, om man kalder det fast ejendom eller man kalder det goodwill. Hvis man blot kalder 20.000 kr. af de 280.000 kr. for good-will — og det vil både køber og sælger nor-malt gøre — får begge parter en skattemæs-sig fordel ved det. Køberen ønsker naturlig-vis en meget høj goodwill, da han kan af-skrive 15 pct. herpå, og sælgeren beskattes som nævnt også lempeligere.

Det er endvidere sådan, at det er de lo-kale skattemyndigheder, der skal skønne over, hvor meget der er goodwill, og hvor meget der er fast ejendom, og der sker da også en sørgelig sammenblanding af afskriv-ningslovens særlige indkomstskat i én pære-vælling, så den skattejungle, vi har, bliver endnu vanskeligere at finde ud af.

Der foreslås også en udvidelse i adgangen til at modregne negativ almindelig indkomst i positiv særlig indkomst. Alle mulige kapi-talgevinster bliver efterhånden skattefri — det er rigtigt, som hr. Ømann siger: det svinder godt i det — og selv jordspekulanter går ram forbi, mens alle de mange millioner, der slider for deres brød og deres bolig, bli-ver ramt af den progressive skala; her er ingen undvigelser, her fanger bordet.

Vi kan absolut ikke støtte dette lovfor-slag, og vi forstår ikke, at regeringen tør påtage sig at administrere et så luftigt for-slag som dette om den goodwill og de ind-komstoverførsler, der her er tale om.

Litten Hansen (VS):

VS kan heller ikke medvirke til dette lov-forslags gennemførelse.

I § 1, stk. 1, vil man ligestille anparts-

[Litten Hansen.]

andelslejligheder beskatningsmæssigt med ejerlejlighederne, og det lyder jo meget retfærdigt, men det er også en manifestering af forskelsbehandlingen mellem ejere og lejere i boligmassen. VS er som bekendt modstandere af favoriseringen af dem, der ejer deres bolig, ligesom vi er modstandere af den tendens, der i det hele taget ligger i tidens boligpolitik i retning af, at flere og flere partout skal eje deres bolig, hvis de vil opnå fordele.

Hvad angår § 1, stk. 2, lyder det jo meget kønt, at man vil tage hensyn til de ældre erhvervsdrivende, som på grund af alder eller sygdom opgiver deres enkeltmandsvirksomheder, men vi ser ingen grund til, at denne befolkningsgruppe skal favoriseres yderligere i forhold til den meget store gruppe af arbejdere, der på grund af sygdom og for tidlig nedslidning må opgive deres erhverv og overgå til en status som enten invalidepensionister eller førtidspensionister. I øvrigt skal det være et nogenledes hårdt erhverv, hvis man allerede efter 5 år skulle være så nedslidt i sin egen lille virksomhed, at man var tjenlig til pensionsstatus.

Hvis man virkelig ville gøre noget for de ældre, som for tidligt har mistet deres erhvervsevne, gøres det ikke som her ved at give en lille del af befolkningen nogle økonomiske fordele, så skal der gås helt anderledes radikalt til værks. Så er det noget med nedsat arbejdstempo, nedsat arbejdstid generelt, lettere adgang for ældre til at overgå til andet og mindre slidsomt erhverv i stedet for, som man gør nu, at gøre dem til pensionister, så må der gives lempeligere vilkår for og tages særligt hensyn til de ældre med hensyn til den placering, de skal have på arbejdsmarkedet. Men den slags radikale forandringer kan man selvfølgelig ikke skabe et lovgivningsflertal for, ikke nu for tiden i det mindste.

Vi er modstandere af den udhuling af den særlige indkomstskat, som vi er vidne til med dette og andre lovforslag, og vi kan ikke medvirke.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke for den positive modtagelse, som et flertal her i tinget har givet

det foreliggende lovforslag. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger her ved førstebehandling. Jeg takker også for tilsagnet om medvirken til en hurtig behandling.

Jeg skal til hr. Aksel Pedersen kun gøre den bemærkning, at det ikke var i eftersommeren i år, man kan forvente at selskabsskattekommissionen afslutter sit arbejde omkring opgørelsen af aktiegevinster. Det, jeg har givet udtryk for, er, at udvalget vil blive opfordret til at afslutte sit arbejde snarest muligt og senest i løbet af 1977.

Jeg skal til hr. Bernhard Baunsgaard kun sige, at jeg bemærker, at hr. Bernhard Baunsgaard ligesom i artikler i dagspressen bruger én argumentation over for socialdemokratiet og en anden over for venstre. Jeg skal i øvrigt holde mig til det lovforslag, vi har til behandling.

Til hr. Ømann kun den bemærkning, at jeg tror, hr. Ømann må erkende, at der ligger en række problemer knyttet til goodwill, til en række mindre erhvervsdrivendes afsætning af deres virksomhed og til beskatningen deraf, ikke mindst de betydelige krav om kontante midler, der hyppigt er tale om. Men jeg har selvfølgelig noteret mig hr. Ømanns bemærkninger om, at SF ikke kan medvirke til forslaget gennemførelse.

Jeg skal til hr. Stetter sige, at sigtet med denne betydelige lempelse vedrørende goodwill først og fremmest har til formål at skabe lettelse for den selvstændige erhvervsdrivende, herunder først og fremmest den mindre selvstændige erhvervsdrivende: håndværker, handlende osv., og at det er det, der er baggrunden for, at der her er tale om personer og dødsboer.

Jeg skal ligeledes til hr. Stetter nævne, at der også under forberedelsen af dette lovforslag har været foretaget vurderinger vedrørende en anden form for lettelse, der knytter sig til aktieomsætningen. Det er ingen hemmelighed for skatteudvalgets medlemmer og heller ikke for hr. Stetter, at de opgørelsesregler, vi har at arbejde med, er overordentlig komplicerede. Vi har valgt at gennemføre den her foreslåede ændring og i øvrigt afvente det materiale, som måtte komme fra selskabsskattekommissionen, for der er et stærkt behov for, at vi får hele opgørelsesformen forenklet, således at der også bliver mulighed for i disse opgørelser at tage andre hensyn end den måde, vi har

[Ministeren for skatter og afgifter.]

søgt at løse det på i det foreliggende forslag.

Jeg skal til hr. Kaj Hansen sige, at det jo ikke er nye begreber, der bringes ind i skat-
telovgivningen: alle de punkter, der foreslås
ændringer i her, er kendte begreber, og der-
for tror jeg heller ikke, at det foreliggende
forslag vil skabe særlige vanskeligheder i sin
administration, selv om det er klart, at en
ændring som den, der foreslås vedrørende
goodwill, i sig indeholder en opgørelsesform,
der betyder et arbejde både for skatteyder-
en og for de lignende myndigheder. Men
her har det været vigtigt for os, at vi tilrette-
lægger tingene på en sådan måde, at den
største lempelse kommer den til gode, der
har haft virksomheden i en længere årræk-
ke. Jeg skal igen takke for modtagelsen af
lovforslaget.

Glistrup (FP):

Hr. Ømann udtrykte undren over, at der
kunne sættes så mange lidenskaber i sving
om en kapitalvindingsskat som den nuvæ-
rende, der jo kun indbringer småpenge. Ja
men har hr. Ømann dog overhovedet ikke
hørt, at der er arbejdsløshed her i landet?
Har hr. Ømann overhovedet ikke hørt, at
landet har visse valutabesværligheder? En
af de enkeltfaktorer, som er mest skyld i, at
vi bevarer arbejdsløsheden og valutabe-
sværlighederne, er jo netop den kapitalvin-
dingsskatteordning, vi har haft, og det viser
sig jo netop i det af hr. Ømann fremdragne
bagateltal: når der ikke rigtig går nogen
penge ind i kapitalvindingsskat, skyldes det,
at reglerne bevirker, at folk ikke omsætter
kapitalgoder, men fortsætter på dårligste
beskub, lang tid efter at de burde have
overladt virksomhederne til yngre, til mere
initiativrige kræfter. Det er det, der medfø-
rer, at vi ikke får beskæftigelse her i landet i
fornødent omfang: de, der skulle igangsætte
nyt staldbyggeri, nyanskaffelse af trans-
portmidler og i det hele sætte sving i og få
udviklet virksomhederne, kommer ikke til,
fordi vi har denne kapitalvindingsskat, som
hæmmer og sinker omsætningen. De, der
skulle have skaffet ny og yderligere eksport:
Mads Clausen'erne, Legoland-folkene osv.,
stækkes i denne generation af kapitalvin-
dingsskatten som en af de meget, meget
væsentlige enkeltfaktorer. Bevares, i social-

demokratismens stagnationssamfund er der
adskillige andre årsager, men næppe nogen
enkeltårsag, som rager så højt op som netop
den kapitalvindingsskat, hr. Ømann lod
dødsklodderne ringe over, fordi den giver så
ringe provenu. Det er jo netop deri, det
alarmerende ligger.

Men ét er at forsøge at omvende hr.
Ømann — det er jo nok efter søndagens
begivenheder forholdsvis besværligt, han må
vel, med den partigruppe, han hører til,
anses for at være en af de fortabte og kan ikke
være med til at gøre noget konstruktivt,
heller ikke på dette felt. Unægtelig påkalder
det sig en væsentlig større interesse at få
svaret fra venstre på følgende: hvad vil ven-
stre nu, efter at man så ganske givet før
grundlovsdag får gennemført de fire ændrin-
ger i kapitalvindingsskatteoven på basis af
de forligsaftaler, som er indgået med venstre?
Føler venstre sig herefter stadig væk batset
og bundet til socialdemokratiet i kapitalvin-
dingsskattespørgsmål? I bekræftende fald:
hvor langt går venstres bindinger vedrø-
rende kapitalvindingsskattespørgsmålene?
Det er jo her, vi har det helt centrale pro-
blem vedrørende spørgsmålet, om vi kan
komme videre med at få forbedret vor kapi-
talvindingsskattelov. Jeg stillede spørgsmå-
let til venstre i mit første indlæg, og jeg gen-
tager det nu, for det er noget, hele landet
må vente på med den allerstørste opmærk-
somhed: hvad vil venstre nu i kapitalvin-
dingsskatteproblemerne, i hvilket omfang er
man stadig bundet til den socialdemokrati-
ske beskæftigelsesfjende, den socialdemo-
kratiske valutafjende?

Ømann (SF):

Jeg synes nok, hr. Glistrup kunne have
sparet os for dette her fortinnede sludder og
dermed også sparet mig for at komme herop
og tage de tilbageværendes tid.

Selvfølgelig kan man ikke ræsonnere bag-
læns og sige, efter at man har ødelagt ka-
pitalvindingsskatten og den tanke, der op-
rindelig var forbundet med den, således at
den kun har givet et provenu på 600 mill.
kr.: dér kan I selv se, det er, fordi der ingen
fortjenester er. Jeg skal forsikre hr. Glistrup
for, at der er fortjenester, og det behøver jeg
ikke fortælle hr. Glistrup. Jeg sidder daglig
med den slags sager. Jeg ved, hvad der er af
fortjenester, og jeg ved, hvor lille beskatnin-

[Ømann.]

gen er. Så der kan aldeles ikke være tale om, at man skaber arbejdsløshed ved denne lovgivning. Jeg vil tværtimod sige, hvis man vendte opmærksomheden, hvad inflationsbekæmpelse angår, mod de 20 mia kr., som der er i stigning om året på jord og fast ejendom, og de stigninger, der i øvrigt er på forskellige kapitalandele, og brugte disse midler til arbejdsskabelse, så ville vi med hensyn til afskaffelse af inflation og arbejdsløshed være langt bedre hjulpne. Det er hovedsagen i dette spørgsmål og ikke den problemstilling, hr. Glistrup fremlagde.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det sidste indlæg nødvendiggør dog lige at gøre hr. Ømann opmærksom på en ganske elementær økonomisk sammenhæng: man bekæmper ikke inflationen ved at forhøje beskatningen, ved at forhøje omsætningskatter. Tværtimod, man bekæmper inflationen ved at fjerne skatter, ved at fjerne omsætningskatter. Derfor gjaldt heller ikke hr. Ømanns seneste undskyldning for, at vi skal bevare denne håbløse kapitalvindingskattelov.

(Kort bemærkning):

Ømann (SF):

Ved at lade meget store samfundsskabte værdier ubeskattet tilfalde enkeltpersoner forøger man købekraften på en ukontrolleret måde og fremmer derved inflationen. Det tror jeg er hovedvirkningen i dette spørgsmål og heller ikke i denne omgang hr. Glistrups problemstilling.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det hjælper ikke, at hr. Ømann nu tyr til nogle af disse mytologiske uklare begreber som samfundsskabte værdier. Der er ingen samfundsskabte værdier. Der er menneskeskabte værdier. Det er ikke samfundet, der skaber disse værdistigninger på nogen som helst måde, bortset fra at statsmagten, folketinget, i et vist omfang er skyld i inflationen; men det er en helt anden snak.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Selvfølgelig eksisterer der samfundsskabte værdier. Den eneste, der ikke kender til det

herinde, er vist hr. Glistrup. Det er da klart, at når samfundet foretager sig et eller andet i nærheden af et areal, f. eks. anlægger en vej, en jernbane, eller hvad det kan være, så stiger dette areal i værdi; det er da samfundets skyld, og det er da samfundsskabte værdier. De bør selvfølgelig inddrages via særlig indkomstskat.

(Kort bemærkning).

Ømann (SF):

Jeg kan godt tiltræde, at det er menneskeskabte værdier. Jeg skal så bare fastslå, at hr. Glistrups menneskebegreb er temmelig smalt, det falder ikke sammen med det begreb, jeg har af den danske befolkning: det er noget bredere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. 253. Fremsat 13/5 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erling Olsen (S):

For mindre end en uge siden havde vi en lang og indgående valutarisk debat. Der er ingen grund til at gentage den i dag, og jeg skal derfor nøjes med at sige, at det må være fornuftigt, at vi sikrer finansministeren den fornødne bevægelsesfrihed på de internationale lånemarkeder. Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Christophersen (V):

Bag lovforslagets korte tekst og ministerens næsten lige så korte skriftlige fremsættelse skjuler sig jo en række yderst alvorlige kendsgerninger, som jeg forstod på hr. Erling Olsen der ikke var grund til at gentage